alis debeat dare epo portionem de portione
sua quam habuit ab ecclesia sepulture sue
vel relicte privilegio suo non obstante vide
quod fit 9 q. 1 et ibi concludit quod sit quod
satis patet per 4 c. sequentem et de off.
iud. ubi dicitur quod de omnibus funeralibus
debetur epo quarta Gest. rubr. de prob.

Supra visum est de successionibus ex
testamento verum quia sepe homines decedunt
ab intestato ideo dubitatur de successione
ideo post rubricam precedentem ponitur et sic
ab intestato dicitur quia nullum vel non ius
fecit testamentum l. fi. C. fa. herc. et quia ille dicitur
ille intestatus qui potest facere testamentum
cum non valeat testamentum non dicitur proprie intes
tatus sed secundum omnes communiter loquendo cum statim
dicitur intestatus et de predictis est pul
chra textus ibi per doctores et facit hic ad statutum
iudicium disponencium de successione intesta
torum an habeat locum etiam in hiis qui
testari non poterant ut impuberes fu
riosi et similes et de hiis in dicta l. 1.
sequitur sed hoc

Clericus bona

Donata quia ecclesia voluit sed si clericus
decesserit etiam h. d. iuncta glo. 12 q. 2 a. dicit
ibi sum ar. Casus omnis clerici ge
neraliter de hiis que habuit per hereditatem vel
alio modo intuitu persone acquisierit dis
ponit prout in facto quod eis placet
Sic ante an mortem quia de hiis dispositi
onem suam consanguineis non habeat in vita ecclesie
debet tradi. Nota primo bonum ar. ex textu
quia quod acquirit epus intuitu persone
acquirit sibi et non ecclesie Unde potest dis
ponere de quesito ad libitum et facit ad ea
quod dicitur in c. 1 de in integrum restitutione Unde hec textus
videtur comparare epum et clericos infe
riores. Nota 2o ar. optimum quia qualiscunque
sit clericus et qualecumque habeat beneficium
cum non disponit ad libitum de redi
tibus beneficiorum licet hoc permit
titur eis dispositio bonorum acquisitorum
intuitu persone secus autem si acqui
sierit intuitu beneficii et ut dicit pon
dera quia textus non solum loquitur de

epis et presbiteris sed et de clericis infe
rioribus qui quod habeat beneficia sim
plicia et ad dicta in ecclesiam et n
et c. requisisti 6 q. 1 . Ista tertio nota quia hic
presbiter quia testamentum non valet nisi sit
perfectum ut si quis incepit facere testamentum
et non perfecit non valet quia est inceptum est
contra colligit hic d. an nichil aliud
inducere Ex tu adverte Iacobus non
primo iste textus parum facit quod est lo.
de donatione sed tamen attinget ad secun
dum dicti ut primo quia de hoc sit
textus in l. si is ff. de testi ubi patet quia
nil valet scriptura imperfecta et hoc idem
dubitatur in dispositione non favorabili
sed dubitatur quia in favorabili contra
inter liberos ad pias causas et est
notabilis quia ita sepe contingit quia tes
tator incepit facere testamentum et antequam per
fecit superveniat fides vel mors
nunquid valeat quod inceptum est puta
quia legaverit aliquid ecclesie vel aliter
disposuerat inter liberos bar. in dicta
l. is non attingens specialiter disposi
tionem cause dicit non valere sed si
l. fidei commissa § quis ff. de le. in
contra velle quod valeat inter liberos
ut in dicta sed in l. si C. fa. herc.
et l. hac consulta § ex imperfecto C.
de testa. apte tenuit contrarium dicens
quod licet valeat testamentum imperfectum ratione
voluntatis ultima et quo voluntas n
sunt completa et imperfecta sed in l. 1
testo ff. de fideicomissis libertatibus apte tenet
quia ad pias causas probet hec vo
luntas licet non perfecta et sic dicit se
dixisse in quadam questione facti. Audivi
quendam doctorem satis egregium te
nere contrarium non tamen allegat hec dicta bar.
sed movebat eo quod dispositio
inter liberos dicit ex materia favorabili
quam ad piam causam sed inter liberos
non valet ut dicta l. si ergo nec ad
piam causam hoc dictum non habet bonum
fundamentum primo quia non est illud
absolutum quod inter liberos non va
leat primo bar. sentit oppositum

3o nota

Concepta

[illegible] nota 3o

No. 1o sim.

2o nota

ubi ē vox dicta l si hoc probat sed est
dicendum doctor sed tex sit ibi potius in
oppositum et cum dicat quod quibuscumque
verbis appareat de voluntate patris
inter liberos illa servanda est quod non
est verum simpliciter quod dispositio
inter liberos sit magis laudabilis
quam ad piam causam immo bar apte
tenet contrarium in l i C de sacr. sanc.
ecc. quod non sit satis patet ut valeat
ad pias causas ex quo legatum
seu dispositio esset certa ut puta quod
transmiserit ad alia legata ita
non potest negari quin hic sit consensus
naturalis et presumpcionedum est fa
vore anime quod alias non disposuisset
sicut quod dicitur in c relatum el i ff t.
Et forte inde possit dici inter libe
ros per dicta l si et hec nostra quod
sancta deputentur hoc non est expo
nendum quod cum ista essent bona temporalia
non poterant tamen sancta deputari
Et cum in quodam non li sentiunt quod bona
ecclesie largo modo dicantur sacra sed
credo quod littera debet exponi sancti
ficentur i. ad usum sanctorum seu
sacrorum deputentur sicut in simili
exponit glossa in c non nulli prox q
iii et hec expositio est contra et cum
In glossa si tene glossam et secundum eam su
ma tex et intellige satis apte ista littera
ubi cum serviunt ex quo infertur
quod si clericus habet prius aliud
beneficium alia bona sua non dicuntur
omnia cedunt beneficio cum ad quod est
astrictus Ex hiis etiam infertur quod
cum altare positum in littera exponitur
pro ecclesia ut l i q iii altare etc pt
intelligi secundum doctor de altaribus perpetu
is in quibusdam locis sunt multi
clerici non habentes nisi huiusmodi al
taria in beneficia cum tales decedentes
tes sine competenti mente transferunt
bona contra ab intestato in hec altaria
quod verum non sed quo hec quod id quod
accedit altari posito in aliqua ecclesia
non accedit ipsi ecclesie sed ipsi altari ex
quo altare licet sit distinctum ab ecclesia

quod intelligo quod contra obviet contempla
tione altaris sive in contemplatione ecclesie
puta si fuit oblationes in illo altari
ita sunt oblationes de iure parochiali
id non cedunt altari sed ecclesie puta si
fuit oblationes in illo altari ita sunt
de iure parochiali id non cedunt altari
sed ecclesie ad hoc bene tex in c ad audie
ntiam de ecclesiis edificandis inducendo per locum
a speciali et vide quod dixi in c pas
toralis de hiis que fiunt a prelato Et ex hiis
habes intellectum in eius simpliciter di
centem bona ecclesie clerici intestati debere
cedere ecclesie si non habet consanguineos
debet enim intelligi de ecclesia late sump
ta ut comprehendatur omne beneficium ec
clesie cum cura et facit c relatum in fi el
ii ē ti de testa Tamen quod si clericus
non habet certam credo quod bona dicuntur
devenire ad episcopum ut ipse secundum deum dis
penset per hoc quod nos sumus in c dis
tinguente q clericus vel novem et ali
quod dico in c in ecclesia de preba facit
quod non sit de gl. supra et hec nota
sequitur Capitulum sto qstlo

Si presbiter intestatus decedit
de patrimonio suo sunt 4or
portiones quod licet li dicatur et non teneas
hoc hodie secundum glossam et sic vult quod hoc
c hodie sit correctum sed hunc lec
ob quod licet ē in epistola referatur
superfluis Zc to secundum aliud intellectum
singularem sciatur aliud et sic di
olim simplicis presbiter facti intestati
decedit eius bona dividuntur secundum officii
formam li contenta et primo ponitur
expressus velatio 2o eius qualitas
ibi mediam 3o peculii divisio
ibi peculium 4o pene inflictio ibi
si quis Casus lavian quidam habebat
quos manumiserat illos et ordinati
sunt in presbiteros qui presbiteri ista meidebant
tota sbaium illocti lavia illi sibi re
vocabant tamen de proximis servus ista
velata sunt in consilio qui statuit
qualiter quod ista de cetero non fiat sed facti
liberi facti sunt ad suscipiendum ordinem

et diuinum officium ita nil ab eis exigatur preter diuinum officium sed specialiter eorum diuiduntur in quatuor partes quarum una assignetur episcopo altera ecclesie cui seruiuit tertia pauperibus quarta consanguineis et si idoneos consanguineos non habuerit expendi in vsus ecclesie mandat // Nota primo ibi ceteris sibi vendicat etc. quod dominus ~~vendicat~~ sibi ~~etc. ecclesie vendicat~~ partem de substantia sui serui cum ecclesia hoc sit institutum quod quicquid per eum non acquisitur item nobis ubi dicitur quod quicquid acquirit seruus cedit domino suo non partem sed totum vendicat sibi dominus Ego intellige textum secundum Hosti. in seruis manumissis et sic in libertis de quorum substantia patronus vendicat sibi partem et non totum vt in insti. de successione libertorum § sed nostra Et hoc inferitur ad intellectum huius c. vt intelligatur de presbiteris qui prius fuerant serui ad quorum substantiam patroni volebant venire sicut ad substantiam aliorum libertorum quod hic inhibetur et de hoc in glosa // Nota 2o quod seruus liberatus diuinorum est liber respondens quo ad omnia temporalia et vide colorem quem dat iste textus quod dominus qui consensit vt seruus promoueretur ad sacros ordines nullum ius retineat in seruo vnde perdit ius succedendi sibi de iure ciuili et vide quod notatur in c. nullus et in c. de famulis de serui non ordinan. // Nota 3o ibi preter diuinum officium quod seruus promotus de consensu domini tenetur impendere suo domino diuinum officium quod videtur procedere si dominus retinuit apud se has operas spirituales de quo dicendum est plenius notatur in dicto c. nullus // Notabile [?] nota ex fine textus notabile quod videtur probare iste textus videlicet quod si quis ex heredibus auferitur sua portio tanquam ab indigno non applicatur fisco seculari licet heres sit secularis sed speciali fisco ecclesie huius tempore applicatur ad qualitatem defuncti quia fuit clericus et hoc facit ad multa nisi dicamus hunc textum ponere specialem pro consuetudine // Item ex hoc et ex textu colligo aliud nobile dictum quod id quod venit applicandum fisco de bonis clericorum non applicatur fisco ecclesie sed potius episcopo loci qui dispenset diligenter ad vsum ecclesie et sic facit iste textus pro hiis qui dixi in c. precedenti quod si clericus decedit sine consanguinitate et sine herede intestato bona debent venire ad manus episcopi vt in vsus

ecclesie seu vniuersalis diligenter distribuat et non vt sibi applicet // In glosa ibi ff est quod etiam presumendum non glosa sed de hac materia vide quod Laurentius dixit in c. ac quidam de peculio clerici et quod primo et 3o an in c. cum in officiis super [illegible] In glosa eadem ibi non credo quod hodie habet locum etc. vult glosa quod hoc c. hodie non procedat quia lex non est tenet bona per ea quod dixi vnde tenet lex precedentem quam facit Laurentius quam sequitur glosa dicit hic vt intelligatur iste textus in presbiteris qui ex seruitute promoti sunt ad sacerdotium domino consentientibus Et pro hac lex facit textus ibi presbiteros suos et ibi facit de precio et melius ibi facit liberos facti sunt etc. Et in iste procedat dispositio huius c. et merito aliud statuit in substantia istorum quam aliorum clericorum nam hoc quod institutum dilinorum consecuti sunt libertate servilius de eorum substantia in opera pia distribui et intellige dum isti decedant ab intestato et quia loquatur per nec ex alia materia generaliter loquatur de bonis clericorum hoc c. debet corrigi sed potius illa per istud hoc quod generaliter derogatur per speciem vt in c. 2 generaliter de regulis iuris libro vi. Item quia inutilis correctio vitanda est vt in c. cum expediat de elec. li. vi. secundum c. ca di

Vrm [?] ditaus [?]

Prior ecclesie decessit intestatus si nullum fecit testamentum vel fecit sed fictum et tali succedat etiam si non habeat consanguineos scilicet si apparet illum fuisse intestatum vel saltem mente testari l. j. secundum Jo. an. et glossam dicit scilicet hoc summum de michilo procedit nec habet in se aliquam difficultatem ideo se mittere allegando duos nobiles intellectus et singulares huius c. summo secundum quos intelligendum et primo sic valet testamentum ad causas casus consequitur per verba communia tum etc. probat aliud quod plata [?] quisque sunt casso vel testanio veniat ad exclusionem alterius ecclesie vel alias secundum

In gl. ibi ff
In ead. gl.

alium intellectum pro vnico testem de ve
ritate et p confessionem extra iudicialiter
factam probatur oblacio et quo ad
effectum consequendi bona oblata dum
dicunt in isto pres primo ponit
 (Cbq) fm deffinicionem 2o ineunt ppe ad
finiem 3o allegatio contra dissentem
4o diffinitiue commissio 5a ibi suffi
cient 3a ibi vero 4a ibi nos
Casus archipresbiter de alesio se et sua
optulit monasterio de brixia tandem
dum ageret in extremis voluntatem
vltimam exprimendo asseruit se et
sua monasterio contulisse et sic decessit
episcopus eduensis diocesanus eius occu
pauit quedam bona quondam ipsius archi
presbiteri et etiam quedam bona ipsius monasterii
vnde super bonis istis tandem commissa fuit
iudicibus causa quibus petebat ab
bas de brixia monasterio suo restitui
que episcopus de bonis archipresbiteri ac etiam
monasterii occupauit et econtra petebat
episcopus sibi restitui nomine parrochialis
ecclesie in illa fuerat archipresbiter que
de bonis dicti archipresbiteri monasterium
debebat ad probandam intencionem
suam abbas tres testes induxit tandem
causa delata est ad papam ipse vero ex
antiquo negocio diligenter intellexit
it esse probandum quod archipresbiter dum
ageret in extremis voluntate vl
tima exprimendo asseruit se et sua
monasterio contulisse et cum requisitus
fuisset vt conderet testamentum dixit se non
posse testari quia se et sua dederat
monasterio et vnus de testibus
dixit se vidisse ipsum archipresbiterum
in presencia abbatis offerentem quod
se et sua obtulit monasterio et alii
testes dicebant se audisse quod pre
dictum est adminicules pluribus affecti
one abbatis non tamen probauerunt
sufficienter sed tamen vehementem pre
sumptionem prestabant quia ex adverso
fere nullus erat asserebat quod dictus
archipresbiter in extremis agens ali
enatus erat ante vero non va
luit quod dicebat quia contra ipsam
commisit sub hac forma quod si episcopus
probauerit archipresbiterum non fuisse
sane mentis cum vltimam voluntatem
exposuit imponitur ei silencium super

impeticione monasterii et appellatione restituat
monasterio quicquid occupauit de bonis
illius archipresbiteri aut etiam monasterii si
vero probauerit illum alienatum mente dum
esse predicta condempnetur monasterium
ad faciendum episcopo restitucionem nomine pa
rochialis ecclesie omnium bonorum que fuerunt
ipsius archipresbiteri cum ipse archipresbiter
ab intestato decesserit neque habuit
consanguineos et ipsi monasterio silencium
imponatur // No. primo glo. ibi quod pre
quis se et sua dedicare monasterio absque
 (vt) eo quod efficiatur monachus et talis proprie dicitur
oblatus et est quasi seruus monasterii vt no
in c. vt lex xx q. i fa. ete i. de
deci. in fi. glo. Nisi autem in hac de
dicacione veniat bona sua dicta glo. quod sic (/ fictia)
et ibi vide per archi. secus si fieret
ecclesie secularis non optinet ius sm
qualitatem ecclesie cui fit et facit hoc
quod dicit bar. in l. fi. C. de pac. vbi si
similiter voluit quod absque quod se de
dicet se potest omnia bona sua presencia
et futura dare alicui ecclesie Nam si potest
se et sua vt hic fortius sua sine se
et facit quod ipse no. in auct. ingressi C.
de sacro. sanc. eccle. // No. 2o quod abbas (2o)
potest agere nomine monasterii sui absque man
dato capituli de quo in c. edoceri de
rescript. // No. 3o ibi agens in extremis quod (3o)
actus dependens a mera volunta
te potest exerceri a laborante in extremis
satis enim est quod sit sane mente a qua
dependet validitas actus Et ex hoc
et ex tex. no. quod tamen contractus quam confessio
possunt fieri in extremis et in vltima
voluntate ad hoc l. heredes palam ff.
de testa. et c. quanquam de vsur. li. vi
// No. 4o quod vnus testis non probat ob
lacionem seu professionem alicuius religiosi
tam in temporalibus quam in spiritualibus duos (4o)
testes ad probacionem c. licet vniuersis et
de testi. // No. 5o ibi in presencia abbatis (5o)
etc. quod confessio dicitur in presencia partis emanata
si pars accidentaliter est ibi capta et quod si
expresse non acceptauerit confessionem quod
se quod tene menti Itis fuit iste tex.
optime in ar. quod confessio est decla
ratoria actus puta requiritur presencia
partis ad sui validitatem licet sit sua

ex iudicatu fat ad no in c si de cfes.
i l dicta § si quis abute ff eo et l ipia
lib C de non nu pec // No sexto ibi
vehement admiralates tex optima sm
prim intellcm q pmo test de veditate
plene pbat cu cfessione ex iudiciu
fed sup exstitu acto lig cfessio inci
denter sit fed / Et p hoc dicendu q
si p primu testem pbo q tibi mutuaui
x & p alios pbo q fuisti cfessus mu
tuu incidenter / iste dic se implere probe
pbato oia ginti et plene pbant
mutuu cu actor fundaucat se
sup mutuo et no sup cfessione // No
septio q verba ennciatiua plata
p aliud indicant disponend in ultia
volutate ex quo inditur ex verbis
etia p mes testad volens et hoc
colligitur sm aliu intellcm quod
in decla ut i directiva // No octauo
q furiosus seu mente alienatus no
pt testad etia ad pias causas et ho
q no habet iudiciu intellcua a q
dependet validitas testamenti // No
nono q in extremis psitut qs sane
mentis ut asseritur zelit incubit
onus pbandi ita ut hic vides qr
habz pbac q archipsbr no erat ine
te qn illa verba ptulit in
extremis fue c raymundus // Nota
decio q in causa querelationis et re
quaronis pnt pduci duo libelli
gn de quo p simo in x c in ctinet
de offi dele fac c lis de pba // Un
decio no ibi noie prochialis ecce
q epus pt in iudicio ctendere ta
petendo q defendendo noie ecce
infederis sibi sub testa ad quod co
tidie allegatur iste tex et cladius
k hic simo dicat q no solu hic pt
epus pcialite eccia ut hic sed et si
eccia habet sui rectorem ita epus est
platus oim eccias diocesis et por
diator in actis x q i regenda et
c noverit xvi q vij oms basili
ce nec mirum ira et plati infe
riores agunt p eccis sibi subiectis
ut in c i de testis in cle et in c ex
tra missa de psp qs aut sit p
sidens p gaudeat platus superior

et immediatus ple tenuit post doc in
c cu deputati de iudi // No ultio ibi
mosterium cdempnic licet platus
sit in iudicio noie ecce sue in verba
sine dispositiua pnt cferri in eccia
Ex quo infertur q licet sindicus
fuit in iudicio pt in cdempnari vni
versitas et eccia et no sindicus ad qd
t licet de pbac quod ptedit etia de
iure ciuili ius no p bar in l sti
§ si stipuler ff de verbo obli // Oppo
contra tex ut cinetate et assur
diatate i multe cme primo q crq
iste archieps de lucada voce fuat
cfessus in pntia abbate q se et sua
optuleat mosterio hec sola cfessio
actu pn declaratois debuit suffice
ad pbandu cu fuisse oblatu cum
standu sit cfessioni alicu con se
xxiii q ii in opido et c q mas de
pba et de cfessis q totu ps inte
dicat lra q isti sufficienter testes
non pbabant intentu abbatis
qr vult tex cnuis in vbo sufficienr
vbi dicat q sufficient fuit pbatu
ut de sign ficato ubi sufficiat et
ut nichil aliud requiratur no glo
in c statutu in pn de esp li vi
Itt p verba indicatiua et enunciatiua
act puta inducitur testim ut l ex
hac sepetua ff de dona vbi dicitur
q si quis dixerit tale rem doni ei
ex hoc pbat q voluit donac con
cepit ille ut legatadus ex q ar
chipsbr hoc dixerit q se et sua gru
leratt mosterio in pntia testiu hec
verba debebat suffice ad elicienda
volutate ipius q inducit voluit
mosteriu hedem face in cuui mi
ut ille tex du dicat ibi testes suffi
cienr non pbar sed ppt hoc et
multa cuia q pnt fieri ad ista
loqui glo h multu dubitant
hoc c i difficiliores sunt et magr
cuia q tex q difficultas oritur
q na intellctus com ex lra de
rici et glo opp fundat se s vno
opp sup alio sed no stando in
verbis glo ut clar habeas intelligentia
hg c scias q duo sunt principia

lex intellectus huius c. scias primo quod
abbas fundauit se super illa confessi
one tanquam super voluntate voluntate va
let quasi quod illa verba non conti
nebant voluntatem inducere non secundum
facere heredem et ex hoc capite obtinuit
abbas huius intellectus sensit apte glo
4a et fuit additio a tempore Immo sed
glosa Immo sentit primo hanc lectionem Et
ad tex. dic dum dixit quod vehementer
testes admiraculabantur respondeo quod
huius presumptionis statuit contra tex.
quod illa confessio apte non probat ulti
mam voluntatem seu testamentum sed
vehementer presumebat cum presumptione
tamen violente statur nisi probetur
contrarium et ideo onus probandi quod mente
alienata ista verba dixit dubit.
A° c° 20 in c° hosti … ut senserunt
ex hoc hanc lectionem fortiter opponitur Secunda
enunciatiua prolata [illegible]
principaliter aliud non inducunt disposi
ut est tex. in c. si pupilla de pupill. li
vi secundum hanc ergo in principio de testa
tis vbi inserendo asserat aliquis ex
emptum esse et quod hec verba enuncia
tiua non probant exemptionem quod illa
verba sunt prolata principaliter super
exemptione ad idem l. non nudis
et l. non epistolis C de probat. vbi
patet quod verba que enunciantur ad aliud
finem dicuntur nuda ita quod non enun
ciant probationem Sed hic ista verba
fuerunt prolata propter aliud quod ante
dixit fuit requisitus vtrum vellet
facere testamentum et respondit ut satisfaceret requi
renti dixit quod non oportebat testari quod
donauerat etc. et sic illa verba fue
runt inducte prolata non animo faciendi
testamentum sed ad satisfaciendum petitioni
nec ob. l. ex hac scriptura quod ibi verba
enunciatiua fuerunt principaliter prolata
propter se et non propter aliud quod testator ibi
dixit sponte sciant heredes mei quod
vestes meas donaui liberis meis
ideo non immerito inducunt legatum
quod non fuit in casu nostro Sed
saluando primissimum intellectum potest
dici quod hec verba enunciatiua et
propter aliud prolata inducunt dispo
sitionem in dispositione ad pias causas si

in aliis vltimis voluntatibus hec verba non sufficie
rent ut in contrariis sed secundum et sic respondit
glo. c. et dum primo hanc lectionem
ad istum intellectum tex. ipso apte sen
sisse quod habetur in l. i. C de sacro sanc
tis ecclesiis fortius quod verba enun
ciatiua inducunt prolata inducunt
prolata dispositionem ad pias causas et conclu
dit quod sic primo quod iste tex. dicit quod in
testamento militis sufficiunt ista verba
ergo fortius ad pias causas ut in l.
ex his verbis C de testamentis 20 q
ex istis verbis satis apparet assensum de
functi contentum alias ex imilite non
inducerent dispositionem sed in dispositionibus
ad pias causas sufficit sollempni
tas iuris gentium non iuris ciuilis l. i. et c
relatum ex i. Z ti. i. Et huius intellec
tus puto verissimum in se et cum non
sed non querit huius lex primo quod ut
patet in prin. c. abbas fundauit se
oblatione et sic super actum inter viuos
ideo non potest obtinere etiam quod esset proba
do dispositionem in vltima voluntate quod f
sententia non conformis petitioni est nul
la l. [illegible] C de sententiis libe et in c. licet
e lii. C de sen. et c. qualiter et quando
el ii de accu. Sed in dubio sententia vi
detur interpretanda ut quadret peti
tioni quod etiam sunt subiecta quam libelli talia sit libelli
predicata permittatur ut lex et non
in c. dilectus de fide instrumentorum quod
est quod abbas li. obtinuit non vigore
vltime voluntatis quia non congruit peti
tioni sed vigore oblationis super
qua fundatur libellus 20 ob huius
intellectum in alio iste tex. in eo quod
dicit quod illi testes sufficienter non
probabant intentum abbatis sed tamen
vehementer admirabantur assertio
nem ipsius concludunt admirabat
quia verba clare dicunt quod abbas
non optinuit ex capite vltime
voluntatis nec etiam presumptio violenta
quod illa que sufficit ad sententiam non
dicitur admirari et admirabantur sed
potius fundare et probare ut de sig
ni hiis verbis admirabantur ut quod

semiple no pbtr sed adiuuat ad pbati
one gplenda It assertio abbatis erat
de oblacione vt hic ipa dicit qz isti
testes adiuuabant assercionem suam
et sic inducuntur ad pbandum oblati
one et no testes factione Et ideo tene
dum e q9 intellcs vt dicamq qz ab
bas h optinuit vigore oblacionis quam
probauit p eum teste de visu et no
p gfessionem ipius ablati d eo sine eis
facta illa cum q teste deponente de ve
ritate actus et duo deponentes sup gfes
sione illius actus gungitur ad faci
endam plenam pbacionem not in c cu
causam de pbat Iste dicens qz gfessio
qz se sola debuisset hic sufficere et p
totu testum de gfessis reperio qz idem
bat sentit hic cum intellec ad hunc
tex pbad qz p eum testem de visu te
et p gfessione factam in absencia ptis
pbatur veritas actus et sic sentit qz
abbas hic optinuit vigore oblacionis
et no vice vltime voluntatis Et eius
dictum sum sit no et mota que dicam
sz qz gfessio facta in absencia ptis indu
cat semi plenam pbacionem tamen no
pbatur qz isti tex cum no videtur
bar ponderasse verba ista q apte dicit
qz in psencia abbatis archiepi sui gfes
sus fuit se fuisse oblatum et dic qz
ideo ista gfessio qz se ple no pbabat
qz fuit incidenter facta sz ad interro
gacionem alterius querentis si vellet
testari et ideo tex h dicit qz isti testes
no sufficienter pbabant sz oblacionem
sed multum adiuuabant intencionem ab
batis fundatam se sup oblacione vi facte
h illa gfessio qz semiplene pbat
qz iungitur cu dicto illius testis teste
semiplenam facit pbacionem vt no
in c si de iure iuram facit c sup
eo de test et due semiplene tende
tes ad eunde effectum iunguntur ad faci
endam plenam in iudicio c si et l ad
monendi Nec ob tex dum dicit qz suf
ficienter pbatur qz verum est qz tes
tes sufficienter pbabant illam gfessionem
sed illa gfessio tamen incidenter facta
ple no pbabat oblacionem et sic debz
tex reduci ad gcordiam Et ex hoc et
ex tex singulariter not qz gfessio facta

ppter aliud et in psencia ptis ple no
pbat quod tenebis sic menti sed
huic intellectui vehementer obiciet illa
lra q in triplici loco videtur velle qz
illa verba inducebat vltimam voluntatem
tem vt ptz ibi veluit vltimam expressa
voluntate tr et ibi ad vltimam
voluntat i ibi q sup vltima voluntat
et sic non inducebantur illa verba
vt gfessio et hoc multum facit gtra
intellcm sed tenendo sm que sentit
glo hic in verbo comes plus et in
no in verbo pbat et sic d anto gcor
simus dicere qz hic sit mencio de vltima
voluntate no qz qz ea sit inducta teste
factio sed expimit qz finali assercione
istius archiepi pbatur illa requieuit in
hac vltima voluntate sz qz scit sua
dedicaueat monasterio vbi no nunquam
gpessit postmodum tm statum huic
finali assercioni cum dicto illius testis
et oportet sic aliquantulum impropriare
illa verba aut conueniet maiores absur
ditates ut h est notum cum sepe ide
verbum reuelatum ut c dupli vt gtrarie
alie absurditates vt c gpulit tex
in c cum dilectus de gsue facit c ab eo
auto de vsup cum ibi not et p hoc hic
clarissime intellcis huius c et ad
hos duos intellcs sunt refunde
gtrarietates q elicientur ex glo G
era gpdem queo de q ordiana qda
erat adduxit testem in quo gfessus
est se abstulisse multa bona ecclesia
esse et mandauit ecclam ptem restitui
in recompensacione deinde restitui denuo
gualuit et neglegit restituere gtra
nunquam posset appelli cum no posset pbari
nisi qz gfessione sua incerto facta
petrus in l generalis C de no numerata
pecunia tenuit qz sic gfess in vltima vo
luntate vt quis gfitendo et alios gtra
his facere vt in dicta l hered pala
et c gpquia sed hoc sunt inuenibi
lia vt e de gfessis qz totum et in l
sicut C de actis et obli sed bar in
l cum quis ff cod all ff de legatis iij
post quosdam doc tenet oppm na
vt ibi ptz tal gfessio no pbat nisi
sit iuncta Item ma dicit qz gfessio

non probat nisi sit inducta Item quod dicit
quod confessio talis inducat fideicommissum vbi
seu legatum vt in l. lucius de legatis
ij et C. de fideicommissis causa adiecta legato
quod totum contrarium si communiter dicitur posset
pater inducere compensare filium legata sua quod
non tenet nisi confitea se debitorem est
concludendum quod facere non potest vt non
speculator in titulo de confessione versiculo venien-
dum ex sequitur Ideo conclude post
eum ampliando terminos questionis cum
generaliter dicitur ibi verba enunciativa
emissa in vltima voluntate probent
seu inducunt aut enim verba enunciativa
conferuntur ad aliud aut continuatur et
se primo casu talia verba simpliciter non
probant nec etiam inducunt vt patet in isto
textu et in iuribus supradictis allegatis Secundo
casu aut fuit adiectio inducendi et probat
vt in auctentica quod obtinet C. de probationibus et
in corpore vnde sumitur in auctentica de non
nuptiis a monendo de iure personato et hoc
procedit non solum testator expresse inducit
sed etiam qui dicit se inducere vel velle
videtur textus in dicta auctentica aut cessat
inducendi et tunc si ipse fuit primus vel
notarius recepit confessionem et prius
pertinet et probat melius in dicto C.
quid autem nemo recepit hanc confes-
sionem tunc talia verba non probant
ad eminentiam sed inducunt legatum
se heredis instituerit sed qualitate ver-
borum vt in dicto § codicillis et in Amart
aliis iuribus supra allegatis et ex hiis
inferunt ad decisionem questionis quod
quod et non possit ille postquam qua-
liter appelli ex quo non inducit indu-
mentum nec aliquis hiis peritorum
confessione recepit et idem dicit in
eo qui confitetur in testamento se recepisse dotem
maiorem etiam quantitate cum tamen ita
aut non inuenitur in textu non potest appel-
li quod restituenda ad dotem dicendum
in similibus questionibus In glossa in dicto
capitulo tenem in fine non bene secundum glossa et proba-
bilitate in hoc c. omnis c. iudicans in
quaestione viij super eo scilicet ante possidetur ad
esse non contra probatur de aliis dif-
finitatibus vide quod dixi in c. cu-
ius cum vos de officio et ibi per doc-
tores qualiter aut probare sunt seu mori

alienatio dic quod verba et sed quod hoc dic-
tum est de rebus alienandis diuiditur fratrum statuta
loquitur ad idem l. quidam et glossa sua ff.
de condicionibus institutionum et vide glossa in c. generali
iure xxxiij q. i quod autem si contra probat
sed hic et reliqua pro sana mentem
comprobatus praedicat vide quod non in c.
super hoc de renunciatione et in l. nec codicillos
C. de codicillis et in glossa si ibi non primum teste
si tunc oppositio non videtur quod ex quo abbas
habebat commissum testem debuit sibi deferri
iuramentum in supplementum probationis C. si
de iure iurando et dicit hostiensis et Iohannes an quod
eorum qualitas consuetudinem iuramentum
deferri voluit dicere quod vbi agitur de
magno preiudicio seu de re magni va-
loris non defertur iuramentum in supplemen-
tum probationis alii aliter sed hoc magis
placet ad hoc quod legitur et notatur in dicto c.
si Et nota ex ista solucione quod etiam pla-
centes super iure super iure etiam non defertur
iuramentum in defectu probationis vt quod est
cauillatio pendere calumnie Et in fine glossa
non fatetur glossa etiam quia hec quod legitur etiam contra
vetulam tamen non tenetur sacerdos de
bonis confratrum relinquendis aliquid etiam quod hoc
c. i. d. c. Sequitur Rubrica de sepulturis

Supra visum est de fratribus et testamentis et
ab intestato quia contingit esse statum post mortem
vt in c. de morte de cele. mis. con. cum sunt
visum de bonis defunctorum in testato restabat
vide de sepulturis corporum nam omnis
mortuus et sicut aqua dilabuntur super
terram ex regula xiiij c. et in eccle-
siastico viij q. ij et tota Et quo post hoc an
quid est sepultura dicit quod est locus
sanctus quo in ecclesia cimiterio corporis
catholica requiescit de loco probatur
in c. specialiter j e. ibi effodi tenentur quod
sit in eodem sancto cimiterio quod in c. autem
xv q. ij et ibi etiam probatur quod defunctorum
corpora ibi requiescant Vnde vero consecra-
tionis loci non potest ita corpora recipi
sicut in aliis locis et hic sunt verba
quod sanctum fuit vt catholici sepelien-
tur l. cimiterio et vide textum cum glossa
in c. v cum grauia xxiij q. ij etiam in si
quod corpus catholici quod etiam in c. sacris j t.
ad ibi non xxv q. non est katholicum non